11.

DE

FRACTO CORPORE HUMERI

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ,

Quas, Deo juvante & Præside M. CAROLO DEVILLIERS, *Scholarum Moderatore, tueri conabitur* LUDOVICUS GIRARD, *Parisiensis, Artium Liberalium præclaræ Universitatis Parisiensis Magister, &* AUGUSTISSIMI PRINCIPIS ATREBATUM COMITIS, FRATRIS REGIS, *Chirurgus trimestris.*

Die 24ª Augusti, anno Salutis 1782, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.

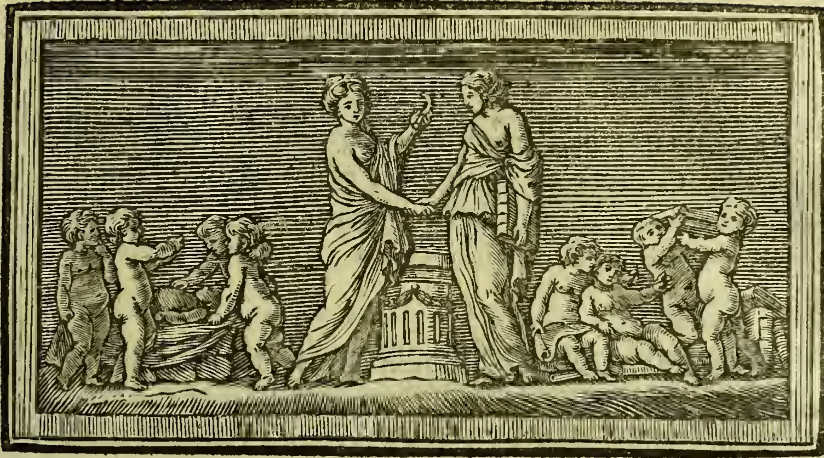
IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS, PRO ACTU PUBLICO ET SOLEMNI COOPTATIONE.

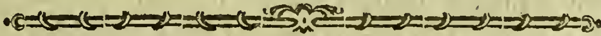
PARISIIS,

Typis LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii necnon Academiæ Typographi, viâ Cithareâ.

MDCCLXXXII.

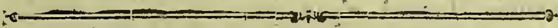

D. O. M.

DE

FRACTO CORPORE HUMERI.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

OSSA, etsi cæteris partibus microcosmi solidiora, plurimis tamen morbis obnoxia sunt; queis solutâ eorum integritate, solvuntur etiam, aut quàm maximè læduntur variæ functiones partium quibus fulcrum erant. Sic quidem evenit de Humeri fracturâ, de quâ privatim dicturi sumus in hoc Programmate; præmissis ex Anatomiâ quæcumque ad hanc quæstionem nobis spectare videntur.

A ij

EX ANATOMIA.

I.

Brachium pars ea eſt quæ ſcapulam & cubiti flexuram intercedit. Conflatur ex unico oſſe, multis muſculis, nervis & vaſis ſanguiferis, necnon variis membranis & ligamentis, quæ omnia multiplici textu cellulari adjecta, tegumentis communibus involvuntur.

I I.

Humerus vocatur os illud teres, brachii fulcimentum, quod cum ſcapulâ & oſſibus cubiti connectitur. Subſtantia ejus, eadem ac in aliis oſſibus teretibus, triplex occurrit; compacta ſcilicet, reticularis & ſpongioſa. In corpus & extrema dividitur.

I I I.

Corpus intùs excavatum, ob medullam in ipſo contentam, extùs non eamdem figuram refert. In ipſo quidem diſtingui poſſunt duæ partes; una nempe ſuperior, ferè cylindrica, plurimis aſperitatibus hirſuta; alia inferior, tota levis, ad triangularem formam accedens, in quâ proindè tres facies, & totidem anguli conſpici poſſunt.

I V.

Ex extremis Humeri aliud ſuperius, aliud inferius eſt. Superius rotundum & inferiore craſſius eſt. Tres in eo partes præcipuæ conſiderantur; una nempè interna & duabus aliis excelſior, inſtar trientis ſphæræ, caput Humeri. Alia-externa, rudis, quæ a ſulco quodam viſibili dividitur in duas partes, quarum una major & exterior triplici faciecula, alia verò minor & anterior, unicâ tantùm complanatur. Tertia tandem iſtis intermedia, quam collum dixerunt.

V.

Inferius extremum Humeri ſuperiore tenuius & complanatius eſt. Conformatur adinſtar duplicis trochleæ. In eo diſtinguenda ſunt. 1°. Duo ſulci triaque capitula, quorum ope cum oſſibus cubiti convenit Humerus. 2°. Duæ cavitates, quarum

poſterior Olecranium, & anterior Apophyſim coronoïdem, ulnæ proceſſus, excipit. 3°. Duo tubercula ſive condyli, quorum internus eminentior flexoribus, externus verò minor extenſoribus carpi muſculis inſertionem præbet. 4°. Duæ etiam lineæ, quæ ſpinæ ſeu criſtæ dicuntur, ex utroque condylo ad mediam uſque partem faciei poſterioris Humeri decurrentes.

V I.

JUXTA condylos & lineas ex eis prodeuntes, necnon circà partes quas collum & tubercula diximus, variæ deprehenduntur parvulæ rimæ & aſperitates, quibus inhærent membranæ & ligamenta utriuſque articulationis. Inibi etiam ſat manifeſtè patent plurima foraminula, quæ permeant nervi & vaſa ſanguifera, ad oſſis & medullæ nutrimentum.

V I I.

SIC diſpoſita videtur oſſea congeries Humeri, ut ipſe contortus appareat in medio ſuî corporis, & ejus extremitates in inverſo ſenſu converti dicerentur. Id etiam quoad perfectiſſimam illius oſſis fracti conformationem reſtituendàm ſedulò animadvertendum eſt, quòd ſic inter ſe adverſentur eædem extremitates, ut condylus internus medio capitis, & externus ſummo magni tuberculi directè ſubmittatur.

Super Humerum expanduntur muſculi *deltoïdes*, *biceps*, *coracobrachialis*, *triplex extenſor*, *& brachialis internus*. In ipſo tantùm inſeruntur, *magnus Pectoralis*, *latiſſimus dorſi*, *teres major*, *ſuprà ſpinatus*, *infrà ſpinatus*, *teres minor* & *ſub ſcapularis*. His etiam addi poſſunt *ſupinatores longus* & *brevis*, *pronator rotundus*, *parvus Anconæus*, necnon *flexores* & *extenſores carpi ;* iſti verò nihil, aut parum faciunt quoad fracturam de qua nunc eſt.

V I I I.

NERVOS & vaſa ſanguifera toti Brachio ſuppeditat truncus axillaris, ex quo orditur arteria Brachialis ad latus internum, & partem uſquè humeri propè inferiorem prorepens, unde fit anterior ut cubiti flexuram ineat.

EX CHIRURGIA.

I.

HUMERUS gracilior eſt in media corporis ſui parte, & in inferiori complanatior. Nec mirum indè ſi faciliùs & frequentiùs ibi frangatur. Tot tamen in partibus fracturam experiri poteſt quot in omni ejus longitudine dantur. Hic verò, paginæ brevitatis causâ, non agitur niſi de illa quæ fit in ipſo ejus corpore. Ad hoc autem nobis ſufficiat expoſuiſſe hujus morbi cauſas, ſpecies, accidentia, diagnoſim, prognoſim, & curationem.

I I.

CAUSÆ vel internæ ſunt vel externæ.

Internæ nonniſi tanquam prædiſponentes habentur, ſicque ſunt caries in oſſe, ſiccitas ejus, mollities, intumeſcentia, &c.

Externæ verè ſunt efficientes; veluti, lapſus, ictus, violenti niſus, & impulſio corporum e ſclopetis.

I I I.

DIFFERENTIÆ recenſeri poſſunt quoad ſitum, formam, eſſentiam, & extremitatum fractarum dimotionem.

1°. In parte media, ſuperiore vel inferiore, frangi poteſt Humeri corpus.

2°. Hoc fit tranſverſim vel obliquè, vel in modum unguis aut tibiæ roſtri, vel fruſtillatim.

3°. Simplex, ſive compoſita, ſive complicata dicitur. Simplex, ſi ſola reperiatur, & nihil obſtet ejus coalitioni. Compoſita, ſi duobus aut pluribus in locis oſſe fracto, nihil impediat quin coadunetur & coaleſcat. Complicata ſi ejuſdem coalitioni datur obſtaculum quodlibet ſit. Hæc autem fractura ab ipſamet ejus causâ & corporibus extraneis cum illâ propulſis, vel aliquo morbo, vel accidentibus complicari poteſt.

4°. Aliquoties tranſverſim ità frangitur Humeri corpus, ut nulla ſit partium ejus dimotio, ſæpè ſæpiùs tamen illæ partes a ſe invicem diſturbantur; idquè ſecundùm oſſis ſpiſſitudinem vel longitudinem.

I V.

ACCIDENTIA in primitiva, fubfecutiva, & remotiora diftinguuntur. Ad prima referuntur partis deformitas, impoffibilitas ad motum, dolor, hemorragia, aliaque. Ad fecunda doloris perfeverantia, aut ipfius incrementum, febris, motus convulfivi, convulfiones, partis inflammatio, ingurgitatio, gangræna. Ad tertia tandem membri deformitas, contortio fcilicet, elongatio, contractio, vel curvatura, callus exuperans, fucci offei diffufio, partium mollium compreffio vel prava cohærentia, unde motus mufculorum plus aut minùs in pofterùm coercetur. Quandoque etiam nulla fit partium fractarum coalitio.

V.

DIAGNOSIS vifu & tactu fufcipitur. Nec quidem fignis dubiis; vel enim cute abfcifsâ per eam excedunt offis fragmenta, aut tanta eft partium fractarum dimotio, ut ipfifmet oculis manifeftè pateat; vel manibus facilè deflectitur os ruptum, & digitis vel auditu perfentitur crepitatio.

V I.

PROGNOSIS pro variâ fpecie differt. Complicata enim fractura compofitâ deterior, & hæc fimplice pejor. Quò plus etiam vicina fedet offis extremitatibus, eò majoris eft difcriminis. Defumitur quoque prognofis ab humorum crafi, ægrotantis ætate vel habitu, lapfu temporis, anni temperie & aliis circumftantiis.

V I I.

CURATIO in eo confiftit quod debellatis accidentibus, partes fractæ in fitu naturali repofitæ, in illo contineantur & coalefcant.

V I I I.

TRIBUS præfertim mediis perficitur repofitio; extenfione fcilicet, contra extenfione & coadunatione. De modo extenfionem & contra extenfionem peragendi nihil nifi vivâ voce dicemus. De his tantùm hîc adnotare liceat, quòd utraque femper celebranda fit in offis loco a fractura remotiori, fenfim fine fenfu, multaque cum prudentiâ, cavendo ne partes molles offis afperitatibus dilacerentur, vel nimiùm lædantur.

I X.

Etsi non difficilis ut plurimùm fiat partium reductio, non ideò femper facilis obtinetur earumdem perfecta coadunatio. Dum enim pars valde tumefcit, vel pinguedine craffior habetur, tunc ægrè perfentitur os ipfum, & an aptè juxtà ponantur ejus fragmenta difficiliùs judicari poteft. Sedulò igitur attendendum ad offis naturalem conformationem & partium ejus peculiarem fitum, ut exindè perfectior effici poffit coadunatio. Quæ quidem nullo ferè cum negotio fubveniet, fi habitâ ratione longitudinis Humeri, condyli ejus revocantur ad refpectum quem ipfis cum capite & magno tuberculo affignavimus.

X.

Peracta coadunatione partes contineri debent idoneâ deligatione. In Humeri fracturis fimplicibus ut plurimùm convenit illa quæ conftat fpleniis, ferulis & fafciis, fuper impofitâ mitellâ. At in complicatis fatiùs eft apponere fafciam octodecim capitum vel libri formem, aut aliam a Sculteto commendatam. Quâ quidem membrum omne ita contineatur, ut nullibi detur ingurgitationi locus.

X I.

Quantum autem temporis fic revinctum remanere debeat Brachium, ab ægrotantis ftatu vel ætate, fpecie fracturæ, & accidentibus deduces; nulla enim ratio de illius menfura datur, nifi illa per quam callus fatis invaluerit. Hoc quidem plerumquè perficitur, quoad fracturas fimplices & compofitas, intrà quadraginta vel quinquaginta dies, tardiùs verò quoad complicatas.

X I I.

Humeri corporis, ficut & aliorum offium confolidatio nulli artis molimini debetur. In hoc tantùm verfatur Chirurgia, ut quàm aptè & fat diù contentis fragmentis, idoneâ tùm medicamentorum, tùm victûs ratione, penitùs arceantur obftacula; naturaque poffit ergà eam muneribus fuis opportunè & placidè fungi.

FINIS.